

Naročnina listu: --
 Celo leto . . . K 10.—
 Pol leta . . . " 5.—
 Četrť leta . . . " 2.50
 Mesečno . . . " 1.—
Zunaj Avstrije: ----
 Celo leto . . . " 15.—
Posamezne številke
 -- 10 vinarjev. --

STRAŽA

Inserati ali oznanila
 se računajo po 12 vin.
 od 6 redne petivrstice; pri
 večkratnih oznanilih velik
 ---- popust. ----
 „Straža“ izhaja v pon-
 deljek in petek popoldne.
 Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravnništvo: Maribor
 Koroška ulica, 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
 vsak dan od 11.—12. ure dopoldne.

Napredovalno prodiranje v Bukovini.

Avstrijske čete v Bukovini zmagonosno napredujejo. — Naši zasedli mesto Sereth. — Rusi izpraznjujejo Černovice. — V izhodni Galiciji prodirajo Avstrijci proti Kolomeji in Nadvorni. — Krvavi boji pri Dukli. — Avstrijci ujeli 29.000 Rusov. — Nemci zasedli mesto Siepre. — Rusi v Izhodni Prusiji vrženi nazaj. — Nemške čete zadnji čas ujele 26.000 Rusov. — Amerika opominja Nemčijo in Anglijo. — Boji med mohamedanci in Italijani v Tripolisu. — Turki utrjujejo maloazijsko obal. — Italijani se pripravljajo.

Madžarski pozdrav Körberju.

Dunaj, 14. februarja.

Resničnost naše trditve, da pomeni imenovanje dr. Koerberja zmago Stürgkhovega upliva nad Tiszovim, potrjuje pisava madžarskih listov, ki so radi Koerberja zelo vznemirjeni. Vmes prihaja med madžarsko nasprotstvo seveda tudi nekaj agrarne zavesti, kajti to je znano, da je dr. Koerber v veleindustrialnih krogih persona gratissima. In agrarci in industrialci že sedaj zavistno in ljubosumno gledajo na to, kdo bo delal trgovinske pogodbe in nagodbo z Ogrsko. Če rečemo, da je dr. Koerber zelo priljubljen pri avstrijski veletrgovini, je s tem tudi rečeno, da ni prijatelj carinske skupnosti z Nemčijo. Če ga nemški listi vkljub temu z velikim navdušenjem povzdigujejo, posebno provincialni, ki ne vedo vselej, kako se svet suče, je to pripisovati na račun blaženih spominov, ko je imel Koerber huđe borbe s češko obstrukcijo in bil tako po razmerah potisnjen ob stran nemškega nacionalizma. Toda od istega časa je preteklo že 10 let in Koerber jih ni preživel z zaprtimi očmi.

V madžarski javnosti pa velja dr. Koerber kot zastopnik avstrijskih tendenc v skupnem ministrskem svetu. Za to ga nič kaj ljubeznjivo ne pozdravljajo, ampak mu z ogorčenostjo naznanjajo svoje najsrčnejše želje, ki jih mora izpolniti, ako hoče z Madžari živeti količkaj v miru.

LISTEK.

Moji doživljaji v vojski.

Iz dnevnika četovodja Franca Strmšek iz Konjic (iz severnega bojišča).

(Dalje.)

V.

Rusi so imeli svoje strojne puške na košatih in velikih hrastih gozda, proti kateremu smo mi prodirali. Bil je zelo huđ boj. Rusi so se dobro držali ali morali so se umakniti naši sili. S strašnim navalom z bajoneti jih zapodimo v beg. Imeli so strašne izgube, a tudi mi. Ista noč, dne 8. septembra, je bila res usodepolna. Ranjenci so lezli vse križem, naši in ruski, ter vpili na pomoč celo noč. Ali moje in tovarišev sreča ter ušesa so bila popolnoma nema napram tem siromakom. Od groznega napora do smrti zmučeni smo kar pozaspali, ko smo dobili dovoljenje za odpočitek.

Zjutraj smo prešteli našo stotnijo, manjkalo je 112 mož. Nekaj jih je še prišlo tekom dneva, dne 9. septembra, a malo.

Ta dan je bilo jako toplo. Trpeli smo huđo žejo. Jedli tudi nismo že od prejšnjega dneva nič. Ker je ležalo okrog nas vse polno telečnjakov, pogledam v enega in najdem štiri table suhorja. Tega pojem,

„Budapesti Hirlap“ se huđuje, češ, da se glavariji Bosne in Hercegovine tudi po aneksiji vedno jemljejo iz vojaških krogov in da so vedno — Avstrijci! Varešanin da je bil Hrvat, Auffenberg Nemec, Potiorek Slovenec (!!!), a sedaj da je prišel pl. Sarkotič, zopet Hrvat. Madžarski list je užaljen, da niso mogli najti primerne madžarskega vojaka. Od okupacije — tako toži dalje — vrši vrhovno oblast v Bosni in Hercegovini vedno skupni finančni minister, a ta je bil vedno Madžar do Bilinskega, ker da je pariteta zahtevala, da je ođ treh skupnih ministrov vsaj en Madžar. Po odhodu Bilinskega pa ni imenovan sedaj Madžar, da si je težišče monarhije na strani Ogrske. Skupni finančni minister je postal dr. Koerber, isti Koerber, najintimnejši prijatelj grofa Stürgkha, ki ga je (Koerberja namreč) grof Tisza nekoč zavrnil kot „odličnega ptujca“, ker je Koerber posezal v madžarsko državno upravo.

No, ker se je že to zgodilo, mora Koerber temeljito reducirati svoja avstrijska čustva, ker se mora v Bosni — dokler ne bo rešeno državno pravnoprašenje Bosne in Hercegovine — izvajati tam popolna pariteta. Koerber mora dati Ogrski toliko upliva, kolikor Avstriji. Koerber mora v Bosni in Hercegovini pripravljati teren za tisti čas, ko se reši vprašanje anektiranih dežel v prilog svete madžarske krone. Slovanofilski in trialistični politiki Bilinskega je treba enkrat napraviti konec, in tudi prizadevanju, da bi se ti deželi priklopili Avstriji. Kajti le Ogrska more ti najjužnejši provinci monarhije absorbirati strategiško, geografiško, gospodarsko in politično. Če se uresniči davna pravična zahteva Madžarov,

toda gorje, občutil sem še hujšo žejo. Nekateri so šli iskat vode, ali še le v dveh urah prinesejo vsak pol meha blatne vode. Stepli smo se skoraj za njo in še te nekaj razlili. Vzdihnul sem: Fantje, le nič ne obupajmo, kadar je sila največja, je božja pomoč najbližje!

Dobimo povelje, se ob gozdnem robu ukopati; naša četa pa še dobi posebej nalogo vođo poiskati. Četovodja Mar prevzame vodstvo čete, ki je šla po vođo, jaz pa ostanem in pri mesečnem svitu začnem kopati. Toda dolgo ni šlo. Kake pol ure menda kopljem, potem pa me prevzame utrujenost in spanec in z lopato v roki zaspim spanje pravičnega.

Ko se Mar vrne s četo in zaželjeno vođo, me rahlo zbudi. Mene je bilo malo sram, ker nisem izvršil zakopa, ali dobri Mar mi samo namigne, naj se ne opravičujem, ter zgrabi za lopatko. V kratkem sva bila dovolj ukopana. Sedaj sva se oba lahko za par ur prepustila nemotenemu in dobro zasluženemu počitku.

Drugo jutro so kmalu začeli naši topovi iskati sovražnikove, a tudi ruske granate in šrapneli so našli naše postojanke.

Gozd je bil poln našega vojaštva.

Ruske granate so po gozdu huđo razsajale. In tudi najin rov, kjer sva z Marom čepela, je poiskal en drobec železa. S precejšnjo silo prileti skozi odprtino in udari Mara na hrbet, da je na vso silo zajecal. Hitro pogledam in vidim, da hvala Bogu in an-

da se ministrstvo skupnih financij premesti v Budimpešto, bi imeli pred seboj znak, da se je bosanska politika izpremenila.

Vsekakor pa pričakuje madžarski narod od g. Koerberja vsaj toliko, da na mesto sedanjega namestnika načelnika bosanske uprave predloži kralju drugega človeka. Za onim skupnega finančnega ministra je to mesto najvažnejša oblast. Če je že Koerber Avstrijec, pa zahteva pariteta, da mesto Mandiča, te kreature Bilinskega, pride Madžar odločnega madžarskega čustvovanja, ki bo v Sarajevu čuval nad dualizmom.“

Madžari niso nikdar bili skromni in kakor kaže zgorajšnji izvleček iz odličnega madžarskega lista, se je tudi sedaj v vojskinem času niso priučili.

Avstrijsko-rusko bojišče.

Maribor, 14. februarja.

V Bukovini avstrijske čete zmagovito prodirajo naprej ter neprestano odvezemajo Rusom vedno več ozemlja. Avstrijci so zasedli mesto Sereth, kakor tudi ves gornji del doline reke Sereth. Cesta, ki vodi iz doline reke Sereth v mesto Černovice je že večinoma v naši lasti. Avstrijci se nahajajo le še 21 kilometrov od Černovic. Nekatera zasebna poročila vedo celo povedati, da so Rusi že izpraznili bukovinsko glavno mesto in se umikajo nazaj proti severozhodu. Neko neuradno poročilo pravi, da so Avstrijci vkorakali v mesto Radautz in so ujeli generalni štab neke ruske kolone.

gelu varihu, ni napravila pomembne škode. Ubogi Mar se je pač huđo prestrašil. O kako sva molila in Boga iskreno prosila, da bi ta strašni dan že enkrat minil.

Naslednjo noč so se splazile kuhinje še toliko blizu nas, da so nam razdelile kruh in menažo. Tudi vođo so našli v sredini gozda. Sedaj, ko smo bili pokrepani, bi še pa bili že vzdržali zopet kak huđ naval Rusov, kakor poprejšnji dan, ali prišlo je povelje za umikanje. Zakaj, ne vem.

Posebno pa še smo imeli tem večje zaupanje na uspehe, ker je naša artilerija ravno kar dobila iz Dunaja 40 trdnjavskih topov, ki so razsajali, da je bilo groza. Ali povelje je pač povelje — in se mora takoj izvršiti.

Mirno smo marširali proti zahodu od kvartirja do kvartirja.

Začelo je pa grozno deževati. Ceste so postale mehke. Tren in topništvo je zdelalo ceste tako, da sploh niso mogli naprej, ali pa z velikanskimi težavami.

Mi nismo smeli iti naprej. Šli smo vzadaj, pa do kolena v blatu. Na vsakih 100 korakov smo videli ob cesti poginjenega konja.

Štiri dni in štiri noči smo marširali. Vsak dan in vsako noč smo napravili 8 do 10 kilometrov. Z menažo ni bilo nič, ker tren ni mogel naprej, živeli pa smo od sadja.

(Dalje prihodnjic.)

V Karpatih se boji z vso srčnostjo nadaljujejo. Posebno krvavi podrobni boji se vršijo ob prelazu Dukla, katerega imajo deloma Rusi zasedene. Radi velike napadalne sile naših čet je ruski odpor v Karpatih izdatno oslabiljen. Naši vojaki so v tem ozemlju sibirske čete vrgli nazaj in jim vzeli dve važni višini.

Na izhodnem krilu naše karpatske bojne črte so se naši že približali mestoma Kolomea in Nadvorna Rusi, ki so južnozahodno od Nadvorne branili mesto, so bili vrženi nazaj. Naši so zasedli višine severno od Delatyna, ki leži južno od Nadvorne ob reki Pruth. Avstrijske čete so na teh bojnih pozoriščih zadnji čas ujele 29.000 Rusov, kar svedoči, da se nahajajo naši v dobrih postojankah in da peša bojevitost ruskega moštva.

Z bojne črte ob Dunajcu in Nidi ni posebnih poročil.

Pred Varšavo ni nobene izpremembe.

Severno od Visle so Nemci zasedli mesto Sieprce.

Pri Mazovskih jezerih v Izhodni Prusiji so se morali Rusi umakniti s svojih postojank izhodno od jezer. Nemci so ujele v zadnjih tednih 26.000 Rusov, uplenili 20 topov in 30 strojnih pušk.

Iz vojnih dogodkov zadnjih dni se da sklepati, da je desno rusko krilo, ki je prodiralo v Izhodni Prusiji, bilo vrženo nazaj ter se je oslabiljeno v precejšnjem neredu moralo umakniti. V istem položaju pa se še tudi nahaja najskrajnejše rusko krilo v Bukovini. Armadno vodstvo se sedaj peča z idejo nove razvrstitve.

Srdita in krvava bitka ob Dukli.

Najbolj krvavi in srđiti boji se bidejo zadnje dni ob prelazu Dukla. Rusi porivajo ogromne množine vojaštva na ta prostor bojne črte in popolnoma se nič ne zmenijo za to, če pada pod morilnim avstrijskim ognjem, ki bruha s karpatskih višin, na tisoče ruskih vojakov. Z bojišča se poroča zadnje dni o naravnost velikanskih ruskih izgubah! Ruski sunek pri Dukli je bil naperjen proti dolini, v kateri leži našim vojakom znano ogrsko mesto Bartfeld. Že so se Rusi začeli pomikati v smeri proti Bartfeldu, ko sta se v gorski ožini postavili naskakujoči ruski sili dve stotnji nekega štajerskega polka nasproti. Vrli naši štajerci so med trobentanjem metali Ruse iz postojanke v postojanko nazaj. Pri tem je bil celi ruski polk uničen. Neki drugi ruski polk je bil po štirikratnem naskoku tako oslabiljen, da mu je ostalo samo 300 mož, 1600 Rusov pa je bilo ujetih.

Na izhodni strani Dukla-prelaza leži gora Kastelik-Vrh. Dne 4. februarja se je za to postojanko bila grozovita borba. Naši so vršili zopet čudeže junaštva! Ruski napad so odvrnili s tako silo, da je od 48. sibirske ruske divizije ostalo samo 600 mož in 189. ruski pešpolk je bil docela uničen, samo 20 mož si je rešilo golo življenje. Vršili so se krvavi bajonetni napadi. Kosci človeškega mesa so se držali avstrijskih pušk. Nekateri štajerski polki so se borili proti trikratni premoči. Na bojni črti je ležalo nad tisoč ruskih mrličev. Ker je nemogoče pokopati vse te mrtve vojake in ostanejo isti ležati po več dni na bojišču, se širi po bojnih poljanah grozen smrad. Vojni poročevalci sodijo, da so Rusi od dne 1. do dne 10. februarja izgubili v bojih pri Dukla-prelazu z ujetimi vred okrog 10000 mož!

Proti Stryju.

Angleški list „Daily News“ poroča iz Petrograda dne 12. februarja: V ozemlju pri prelazu Tuholka so začele avstrijske čete na gališki strani v dolini reke Opor prodirati v smeri proti mestu Stryj, ki leži na južni strani mesta Lvova. Po desetkratnem ponovnem avstrijskem napadu so se ruske čete vendar umaknile v severoizhodni smeri v dobro pripravljene postojanke.

Rusi izpraznili mesto Kolomeo.

Budimpešta, 12. februarja.

Budimpeštanski list „Az Est“ poroča, da so Rusi baje že izpraznili mesto Kolomeo. (Leži v Galiciji severno-zahodno od Črnovic ob reki Prut.)

Ruski generalni štab ujet.

Budimpešta, 13. februarja.

Budimpeštanski list „Az Est“ piše: Ukorakanje naših čet v mesto Rađauc se je vršilo s tako presenetljivo naglico, da se ruski generalni štab, ki se

je mudil v tem mestu, ni mogel rešiti in je prišel v roke avstrijskih vojakov. Ruski general, ki je bil zajedno tudi poveljnik teh ruskih čet v Bukovini, je izvršil, predno so ga ujeli, samoumor. Ruska armada v Bukovini se je nato zopet nekoliko zbrala, a bila je v hudem boju zopet poražena, nakar so začele naše čete prodirati na celi črti.

General Borojević o naših uspehih v Karpatih.

Poveljnik 3. avstro-ogrskor armade general Borojević, kakor znano rodom Hrvat, se je napram nekemu vojnemu poročevalcu o naših najnovejših uspehih v Karpatih izjavil tako-le:

„Razveseljivo je, da smo strategično v dobrem položaju. Seveda je neprestano vrvenje in valovanje. Na enem mestu vržemo Ruse nazaj, potem se pa zberejo in skušajo z novimi ojačenji prodirati na drugem mestu. Toda celo to podvzetje je le manjše važnosti. Nihče ne izgubi rad ozemlja, in da bi se Rusi obranili izgube ozemlja v Galiciji, napadajo Ogrsko. Toda vrgli smo jih sedaj ob celi karpatski bojni črti čez ogrsko mejo, izvzemši prelaz Dukla. Tudi tukaj je šlo vedno sem in tja in mogoče že pače v tej uri odločitev, ali bo mogel sovražnik vstrajati na tem zadnjem koščku ogrske zemlje. Bri prelazu Uszok se nahajajo naše čete sedaj lepo število kilometrov onstran meje. Toda vsled goratega ozemlja, kjer je dovažanje živil zelo težavno in se osobito raztrga zelo veliko obuvala, prodiranje le počasi uspeva. Naš najhujši nasprotnik ni sedaj Rus, ampak vreme. Naši ubogi vojaki so morali ob mrzlih dnevih veliko trpeti vsled ozeblin, ozeblin so pa veliko hujše kakor rane. Rane zacelijo, toda človek, kateremu morajo odrezati noge ali roke, ostane celo svoje življenje pohabljenec. Sicer je vprašanje, koliko more vojak prenesti naporov, odvisno le od tega, kakšne narave je vojak. Videl sem starejše vojake, ki jim zima in napor niso nič posebno škodovali, med tem ko marsikateri kateri mladi ni mogel zdržati.“

Kar se postaje zopetnega upada Rusov na Ogrsko, je izjavil general:

„Ogrska naj le bo popolnoma pomirjena, ni niti najmanjšega povoda za vznemirjenje. Smatram za popolnoma izključeno, da bi Rusi še kedaj ogroževali ogrsko ozemlje. Če bi se Rusom v resnici posrečilo zopet upasti na katerem koli mestu na Ogrsko, bi pa tudi ne našli ničesar drugega, kakor nekaj ubogih in porušenih vasi, kjer ni ničesar dobiti. Obmejno ozemlje je že kot tako revno, sedaj so ga pa spremenili boji v puščavo. Pa tudi v strategičnem oziru nimajo Rusi nobenega vzroka, prodirati na Ogrskem, ker bi bila vsled tega njihova bojna črta še bolj redko posejana z vojaki. Stroške tega boja mora žalibog trpeti Galicija.“

Na vprašanje, kako dolgo bo trajala vojska in kakšen bo njen izid, ni hotel general odgovoriti ter je smehljaje rekel: „Moral bi biti prerok.“ Toda globoko zaupanje, ki je zvenelo iz celega pogovora, je bilo za nas zadovoljiv odgovor.

Boj za Varšavo.

Bern, 10. februarja.

Milanskemu listu „Corriere della Sera“ se poroča iz Petrograda:

Pred Varšavo se zopet bidejo novi srđiti boji. Po večtedenskem odmoru so Nemci začeli naenkrat zopet hudo napadati ruske utrde. Napadi se ponavljajo z neumorno vstrajnostjo in izvanrednim junaštvom. Vstrajni napadi, ki napravljajo velik utis, zasledujejo namen, frontalno predreti rusko bojno črto. Ruski vojaški kritiki dvomijo, da bi se Nemcem posrečil ta načrt; zakaj v modernih vojskah se ni nikdar poprej pritegnila za napad tolika množina čet, kakor sedaj in moralo bi se poseči nazaj v dobo napoleonskih vojsk, če bi se hotelo najti sličnih primer za način bojevanja. Dne 3. februarja je prišlo že na vsak kilometer bojne črte več kakor 10.000 Nemcev, ponekod še celo več. V noči dne 3. februarja so bili Rusi napadali, nakar so se vršili na celi bojni črti napadi in protinapadi. Tako piše list „Corriere della Sera.“

Kdor pozna posebnost ruskih armadnih poročil o vojnih dogodkih, je moral priti do prepričanja, da se vrši odpor Rusov na črti Bzura—Rawka le z uporabo vseh sil. Rusko poročilo rabi izraz „gigantski boj“, opisuje moč, napadalno vnetje, nevstrašenost Nemcev (celo list „Nowoje Wremja“ že mesec piše o tem), in vedno in vedno naglašja premoč nemške artilerije itd. To je moralo zbuditi tem večje začudenje, ker nemško uradno poročilo ni prav nič poročalo o kakem „gigantskem boju“ in je omenjalo le „napad, ki napreduje“ in še tudi danes opisuje po Hinden-

burgovem načinu s kratkimi besedami položaj pred Varšavo. Dejstvo, da se je podal cesar na izhodno bojišče in da so tudi francoski in angleški vojni poročevalci v Varšavi poročali o četrti nemški ofenzivi, izpričuje, da se je začel zadnji odlomek boja za Varšavo!

Najvažnejše pozorišče se nahaja južno od železniške proge Skierniowice—Varšava, na desnem bregu reke Rawke, severno-izhodno od Rawe. Rusi so omenili to ozemlje dosežaj že dvakrat v poročilih, ki dozdevno niso velike važnosti. Prvikrat so metali ruski zrakoplovec bombe na nemške rezerve pri Rokszicach. Tam se nahajajo nemške čete približno 15 km izhodno na desnem bregu reke Rawke ob železniški progi proti Varšavi. Iz ruskega vira je došlo te dni še tudi drugo poročilo, ki je zatrjevalo, da Nemci imajo sedaj dosti čet ob Rawki, ki so se obrnile proti severu.

Ruska ofenziva v ozemlju Sochačeva napravljaja utis, kakor da bi hoteli Rusi napraviti zadnji obupni poskus predreti polukrog, ki se zaokrožuje med trdnjavama Varšava in Novo-Georgijewsk. Zadnja „dobra“ poročila ruskega generalnega štaba so namenjena kot „dobrodošlica“ za ruskega carja, ki se sedaj nahaja na bojni črti. Potrebovali pa so jih tudi vsled najetja ruskih posojil in da se napravi dober utis v Parizu in Londonu.

Glasilo ruskega vojnega ministrstva „Rusky Invalid“ piše v svojem zadnjem poročilu o važnosti Varšave, da povzroča obramba Varšave veliko nepriliko, da si sedanje velike vojske bodo izvojevale zmago prav za prav ne na bojiščih, ampak „vsled notranjega položaja države“ (tudi se menda misli na Nemčijo).

Ob Mazovskih jezerih 26.000 Rusov ujetih.

Berolin, 12. februarja.

Iz velikega vojnega stana se poroča: Nemški cesar Viljem je došel na izhodno-prusko bojišče.

Vojna podvzetja ob izhodno-pruski meji so prisilila Ruse, da so morali zapustiti svoje postojanke na izhodni strani Mazovskih jezer. Na posameznih mestih se boji še nadaljujejo. Doseđaj je ujetih okrog 26.000 Rusov, z apnenjenih več kakor 20 topov in 30 strojnih pušk! — Množina zaplenjenega vojnega građiva pa se ta čas še niti približno ne more pregledati.

Na Poljskem desno od reke Visle so nemške čete nadaljevale prodiranje, so zavzele mesto Sieprce (leži severno-zahodno od Varšave) in zopet ujele nekaj sto Rusov. Na poljskem bojišču na levi strani reke Visle ni nobene spremembe.

Na Ogrskem ne marajo galiških beguncev.

„Nowiny Wiedenskie“ poročajo, da je ogrska vlada odredila, da se napravi zaznamek imen galiških beguncev, da jih potem pošljejo na — avstrijsko mejo.

Nemško-francosko bojišče.

Maribor, 14. februarja.

Na francoskem bojišču se razvjen artilerijskih bojov pri Soissonsu in Reimsu in nekaj majhnih uspehov Nemcev v Argonih ni pripetilo nič pomembnega. Nemci utrjujejo morsko obrežje v Flandriji tako zelo, da so vojaški strokovnjaki mnenja, da ne bode nobena, še tako velikanska armada v stanu premagati Nemce na tem ozemlju.

Odločitev pade meseca marca.

Kristiania, 12. februarja.

V vodilnih vojaških krogih trosporazuma, sedaj ne pričakujejo na francoskem bojišču pred mesecem marecem nobene odločilne bitke, ker bodo francoske in angleške armade izpopolnjene še le meseca marca. Na kakšen način se bi naj takrat izvršila nameravana ofenziva, o tem vlada v francosko-angleškem taboru različno mnenje. En del vojskovođij hoče istočasno pritisniti na celo nemško bojno črto in poriniti nemške armade iz zasedenega ozemlja. Drugi del je pa mnenja, da se bo moralo udreti v nemške strelske jarke. Toda Francozi ne pričakujejo od svojih lastnih moči veliko uspeha in prav nič ne prikrivajo, da bi edino le japonska, oziroma močna angleška ojačenja mogla prinesiti odločitev. Enostavnejše bi se vprašanje ofenzive moglo rešiti samo tedaj, če bi se tudi na izhodu Rusom posrečilo poraziti avstrijsko-nemško armado.

Amerikanski topovi za Francijo.

Amsterđam, 13. februarja.

List „Morning Post“ poroča, da je kupila Francija v Združenih državah Severne Amerike 50 lađijskih topov največjega kalibra, ki jih bo spravila v razna utrde trdnjav Belfort, Toul in Verdun.

Turčija - Rusija - Anglija - Francija.

Maribor, 14. februarja.

S Kavkaza ni nobenih poročil.

V Perziji so se vršile le samo neke manjše praske.

V Egiptu so turške čete, ki so sestavljene iz Beduinov, Senusov in Turkov, prekoračile med mestoma Tusum in Serapam Sueški prekop, da poizvedujejo o angleških obrambnih prireditvah. Vneli so se med Angleži in Turki boji, ki so trajali nad tri ure. Turški sultan Mehmed Rešad je izdal na Egiptane oklic, v katerem jih poziva, naj sodelujejo, da se Egipt, ki je stara mohamedanska dedščina, osvobodijo angleškega gospodstva.

V Tripolisu so se prve dni meseca februarja vršili pri mestih Bungeim in Mezzemu spopadi med mohamedanskimi uporniki in Italijani. Padlo je okrog 100 mož.

Raznoterosti.

„Straža“ se lahko vsak čas naroči. Naročnina se pošlje po poštni nakaznici pod naslovom: Upravništvo lista „Straža“, Maribor. „Straža“ stane na leto 10 K, pol leta 5 K, četrt leta 2.50 K. — Prosi se, da naročniki pri naročevanju pišejo natančne naslove. „Straža“ si je v teku pol leta pridobila nad 1000 novih naročnikov.

Duhovniška vest. Č. g. Jožef Pinter, kaplan v Celju, je imenovan c. kr. vojnim kuratom in odide takoj na severno bojišče.

Osebnostna vest. V stalni pokoj je stopil deželni šolski nadzornik na Kranjskem dvorni svetnik Fran Levec. Ob tej priliki se mu je izreklo popolno priznanje za njegovo dolgoletno uspešno službovanje in zaslug, ki si jih je pridobil na šolskem polju.

Dr. I. grof Attems †. V Gradcu je v četrtek, dne 11. februarja zvečer, umrl član avstrijske gosposke zbornice grof dr. Ignacij Marija Attems, star 71 let. Rajni je bil brat štajerskega deželnega glavarja grofa Edmunda Attems. Bil je doktor pravošlovja in modroslovja. Leta 1878 je po svojem očetu prevzel obširna spodnještajerska veleposestva v Brežicah, Slov. Bistrici, Podčetrtku, Olimju itd. V politično življenje se rajni grof ni mnogo vmešaval. Ko je uokonečal svoje študije, je vstopil v službo pri štajerskem namestništvu, kmalu nato pa je bil prideljen kot tajnik k deželni finančni prokuraturi v Gradcu, kjer je 20 let brezplačno urađoval. Več let je bil tudi član odbora in ravnateljstva Štajerske hranilnice v Gradcu. Poročen je bil z groficom Josipino Attems, hčerko njegovega sorodnika grofa Viljema Attems.

Povišanje deželnih doklad in mesto Gradec. Štajerski deželni odbor je sklenil, kakor smo že poročali, brez dovoljenja deželnega zbora, povišati deželne doklade. Poslanec Slovenske Kmečke Zveze so storili potrebne korake, da bi od kmečkega ljudstva odvrnili tako obtežilno povišanje deželnih davčnih bremen. Sedaj se je oglasilo tudi mesto Gradec in je po svojem vladnem komisarju pl. Underrainu pri deželnem odboru in vladi vložilo prošnjo, da se pri povišanju deželnih doklad da mestu Gradec ugodnost, in se istemu predpišejo nižje doklade, kakor občinam na deželi. Zastopnik mesta Gradec se sklicuje, da se tudi po drugih deželah dajo glavnim mestom take ugodnosti. Celovec n. pr. plačuje 8% nižje deželne doklade kot ostali del dežele. Gradčani se izgovarjajo, da plačuje Gradec več kot eno tretjino vsega davka v deželi. Pri tem so pozabili graški meščani pač povedati, da se v Gradec steka denar iz cele dežele in da so davkoplačevalci na deželi vsled sedanjih razmer tako prizadeti, da bodo mnogo težje prenesli nova deželna bremena kot meščani.

Nov list. Namesto „Soče“, ki je prenehala izhajati, je neka družba v Gorici začela zopet izdajati list „Primorec.“

Obsojen narednik. V Schladmingu na Gornje Štajerskem je narednik Maks Frišman na vježbališču tri vojake klopotal. Civilist, ki je to videl, je ovdil narednika. Vojaški pravdnik je pri obravnavi pred vojaškim sodiščem v Gradcu ostro obsojal narednikovo postopanje. Sodišče je Frišmana obsodilo na pet mesev ječe.

Tatvine pri vojaštvu. V Beljaku na Koroškem so dne 5. februarja prijeli ognjičarja (narednika pri topničarjih) Alojzija Čeplak ter so ga v vojaškem spremstvu odgnali k vojnemu sodišču na Ogrsko. Čeplak je bil na brzojavni poziv prijet v bolnišnici Ruđečega križa v Beljaku. V stanovanju njegove žene in sorodnikov so se vršile hišne preiskave, pri katerih se je našlo 2000 K gotovine, hranilno knjižico z enako svoto, nadalje v nekem kovčegu skritih še 13.000 K v gotovini. Sumi se, da si je Čeplak te zneske na nepošten način pridobil, ko je nakupoval za vojaštvo živino in meso. Del omenjenih svot je Čeplak pošiljal po pošti na naslov svoje žene, nekaj pa je prinesel, ko je prišel bolan v tamošnjo bolnišnico. Tudi Čeplakovo ženo so zaprli. — Iz Solnograda se poroča o naslednjem slučaju: Veliko pozornost so vzbujale zadnji čas tatvine, ki so se izvršile v solnograški policijski vojašnici. Ko se je nečavno vrnil neki mestni stražnik ranjen z bojišča, je našel omaro, v kateri je imel shranjene svoje reči, popolnoma izpraznjeno. Ko se je natančneje preiskavalo, se je dognalo, da se je tudi z drugimi omarami vpoklicanih stražnikov isto zgodilo. Jasno je bilo, da mora biti tat doma v hiši, kjer se je kradlo. Sum je takoj padel na soprogo policijskega nadzornika Renna, ki je stanoval s svojo družino v isti vojašnici. Ko se je Rennovi ženi povedalo, da je ona na sumu teh tatvin, je ista svoj čin tudi takoj priznala, da je spraznila omare in ukradene reči zastavila v zastavljalnici. Izročila je tudi nekaj zastavljalnih listov. Ukradene reči je odnašal in zastavljal bivši agent Urban Rudolf. Rennovka in Urban sta bila takoj prijeta. — Obžalovanja vredni soprog ni pri tatvini nič udeležen. Radi tatvine, ki jo je izvrševala njegova žena, je postal revež kot mestni stražnik nemogoč in se ga je odstavilo od policijske službe in nastavilo v neki mestni pisarni. — Dne 7. februarja je p t u j s k o orožništvo prijelo Marijo Hoshitz, ženo topničarskega ognjičarja iz Budimpešte in Matildo Hoshitz, zasebnico v Turskem Vrhu pri Ptujju. Žandarmerija je obe ženski izročila ptujski okrajni sodniji, ker sta osumljeni, da sta bili udeleženi pri poneverbi vojaških denarjev.

Mlad uzmovič. Dunajski trgovec Evgen Lang, je naročil svojemu knjigovodji, 17letnemu Robertu Miheler, naj dvigne pri banki 21.000 K in mu je izročil tozadevno nakaznico. Mlađi nemški prijatelj jo je pa potem, ko je dvignil denar, odkuril v neznano smer.

Italija dela nove bankovce. Državna italijanska banka mora po naročilu vlade izdelati 600.000 komadov bankovcev po 500 lir in 2.000.000 bankovcev po 100 lir, torej v skupni svoti 500 milijonov lir.

Tvrđka Zajec & Horn v Ljubljani je naznanila konkurz. Zaprlosila je za poravnalno postopanje z upniki.

Odlikovan je s srebrno hrabrostno svetinjo, orožniški stražmojster Stefan Črepinko iz Celja.

* **Odlikovanje.** S srebrno hrabrostno svetinjo je bil odlikovan na severnem bojišču vrl Slovenec stražmojster 5. dragonskega polka pri oddelku za strojne puške Vincenc Polak, doma iz ormoškega okraja.

Josip Pišek, načelnik celjskega Orla, piše iz Galicije bratu Orlu v Celje: Dragi! Naznanjam ti, da sem sedaj že skoro en teden v ognju. Obsipajo nas šrapneli in granate, da bi nas pa katera zadela, nam še na misel ne pride. Sneg je velik in mraza še tudi ne manjka, a kljub temu dobro napređujemo. A grenko je za nas, ker komaj vsaki večer vidimo kuhinjo, po dnevu nam jo pa lahko Rus za vedno vzame. Tovariši v domovini niti ne veste, kako srečni ste doma! Jaz sem si vojsko vse drugače predstavljaj. Pozdrav tudi vsem znancem in kolegom. Josip Pišek, topničar.

Suženj ljudske priljubljenosti. Navdušenje je lepa stvar, toda tupatam se kaže v taki obliki in v takih merah, da morajo oblasti nastopiti proti njemu. Tako se dogaja tudi sedaj na Nemškem. Odkar je general Hindenburg ob Mazovskih jezerih premagal Ruse, tudi njega preplavljajo dan za dnem sicer ne z vodo, pač pa z razglednicami in sicer tako zelo, da je saksonsko ministrstvo za notranje stvari moralo izdati sledeči razglas: „Z obžalovanjem se mora ugotoviti, da je nesmotreno pisarjenje izhodnemu glavnemu stanu že postalo naravnost šport. Gotovo ni ničesar proti temu, če se v izjemnih slučajih ali posebnih slovesnih prilikah čestita vzhovnemu maršalu. Toda če mu gostilniško omizje naznanja po kaki dopisnici, da je pravkar izpilo „eks“ na njegovo — zdravje, ali če mu poroča kegljaški klub, da po zaključku občnega zbora kupi njegovo sliko, je to brezobzirnost. Kajti niti mož, ki stoji za nas na važni straži na izhodni meji, niti njegova okolica, ki je že itak preobložena z delom, se ne sme nadlegovati s takimi malenkostmi. Kake razmere je že zavzela ta nespodobnost, izhaja iz izreka maršalovega pribočnika, ki je rekel kratko, a dobro: To je grozno! In če se ve, da se ti obžalovanja vredni gospodje vsak dan morajo preriti skozi kopo pisem in dopisnic, ki sega že do stropa v sobi, se pač sme pričakovati, da se napravi konec temu počenjanju . . . itd.“ Kakor že rečeno: navlušenje more zavzeti tupatam res čudne oblike!

Kaj ho s slepimi vojaki? Neki budimpeštanski zdravnik je na seji budimpeštanskih zdravnikov opozoril na dejstvo, da se mora javno mnenje v prvi vrsti pobrigati za one vojake, ki so za časa vojne oslepli. O tej zadevi je navedel zdravnik sledeče: Kaj naj se stori, da se olajša življenje onim, ki so izgubili v vojni obe očesi in se radi tega seveda sami ne morejo vzdrževati. Odgovor na to je, da morajo prevzeti varstvo nad njimi zavodi za slepce. Ker pa so zavodi za slepce v Budimpešti in tudi drugod povsod prepuščeni za vojne namene, jih je treba zopet obnoviti in vnovič ustrojiti, da bodo imeli v njih slepci udobno življenje. Za one vojake, ki so se jim v vojni pretresli možgani in so tako postali popolnoma nesposobni za vsak posel, se morajo ustanoviti še posebni zavodi. To je dolžnost države. Po zakonu iz leta 1875 mora vojak, ki je izgubil v vojni obe očesi, ali postal vsled kake druge napake nesposoben za delo, dobivati letno 360 K. Bavarski zakon iz l. 1906 zasigurava takemu vojaku letno rento v znesku 1500 kron. Vsekakor je treba naš zakon popraviti in pričakovati je, da se to tudi zgodi. Toda slepci ne morejo čakati dolgo in tako je občinstvo že samo pričelo akcijo v pomoč slepim vojakom. Grofica Nesselwfy je darovala v ta namen 60.000 K. V kratkem se bode vršila tozadevno tudi posebna konferenca, na kateri se bo končno odločilo, kaj naj se stori za prvo silo za slepe vojake.

Röntgenovi žarki. V bolnišnicah, kjer ležijo ranjeni vojaki, se z velikim uspehom rabi novodobno zdravniško sredstvo: Röntgenovi žarki. To je mala zdravniška priprava, s katero zdravnik posveti v notranjost ranjenca in na sliki, ki jo iz tega dobi, spozna, kje tiči krogla ali kak drobec železa. Sloviti nemški zdravnik profesor dr. Trendelenburg je nedavno iznašel nov način preiskovanja ali fotografiranja ranjenih delov človeškega telesa s pomočjo Röntgenovih žarkov. Priprava se uredi tako, da se ranjenec fotografira z dveh strani ob enem in se tako dobi popolna slika nevarne rane in se najde prostor, kjer tiči krogla.

Ranjenim vojakom čtiva. Po raznih bolnišnicah v Bosni in Hercegovini se nahaja tudi precej Slovencev. Kako delo bi pač storili oni Slovenci, ki bi semkaj doposlali kaj čtiva. Oh, koliko knjig leži med Slovenci zaprašenih, koliko časnikov se po nepotrebnem raztrga, s katerimi bi se zamoglo napraviti toliko in toliko veselih uric ranjenim vojakom! Drage Slovenke in Slovenci! Prosim, pošljite med te ranjene vojake čtiva! Pošljite na bolnišnico, v kateri znate, da so Slovenci, s pripombo, da je to za vojake Slovence namenjeno. Za vojake v Bosni in Hercegovini sem pripravljen jaz sprejeti taka naklonjena čtiva. Porazdelil bi jih razmerno po bosenskih in hercegovskih bolnišnicah. — Zlatoslav Planinc, Traindivision 13, Mostar, Hercegovina.

Osepnice na Dunaju. Do večera dne 9. februarja se je v zdravniškem oddelku avstrijskega notranjega ministrstva naznanilo, da je samo na Dunaju se pojavilo 657 slučajev črnih osepnice. Od obolelih oseb je že 131 umrlo. Smrt pobira torej eno petino vseh na osepnice obolelih oseb. Bolezen nastopa na Dunaju po okrajih zelo različno. Največ ljudi oboli za osepnice v okrajih, kjer stanujejo večinoma delavski sloji.

Sredstvo zoper uši. Neki zdravnik priporoča, kot najboljšo, najcenejšo in najlažje dobavljivo sredstvo zoper uši sledeče: Nekaj kafe z dvema zrnoma popra se zamota v košček papirja (je tudi lahko kaka platnena vrečica). Isto se vršije na večih krajih blizu kože v obleko. Vojaki, ki so to nosili, so bili obvarovani te sitne golazni. Seveda se mora katro večkrat nađomestiti, ker hitro izhlapeva.

Brisalke v gostilnah prepovedane. Štajersko namestništvo je zaukazalo, da se smejo od 17. februarja naprej v vseh gostilnah rabiti samo brisalke iz papirja in so došedanje brisalke strogo prepovedane. Ta naredba velja za celo Štajersko. Povod tej važni

naredbi je, da so ranjeni in bolni vojaki ter vojni ujetniki zanesli k nam zelo nalezljive bolezni.

Živinorejci, pozor! Sleparski mešetarji hodijo po kmetih in z raznimi zvijačami in grožnjami nakupujejo živino za nizko ceno. Nikar jim ne hodite na limanice!

Pet glav govede padlo. Od Gornje Sv. Kungote se nam poroča: Dne 12. februarja je naenkrat poginilo posestniku in županu M. Cilenškemu na Vrličah pet glav govede živine: 4 voli in 1 telica. Vseh pet glav živine je poginilo v teku dobre četrte ure. Vzrok nesreče neznan. Cilenšek ima nad 3000 K škode.

Zito in moka. Posvetovanja avstrijskih in ogrskih ministrov v Budimpešti glede dobivanja žita in moke v Cislitvansko, so imela — kakor se poroča — ugoden uspeh. Na Ogrskem se sedaj uradno preiskuje, koliko je zdaj tam žita in moke in kadar bo to končano, bo iz Ogrskega prišlo toliko žita in moke v našo državno polovico, kolikor jo je potreba. Da se izkaže, koliko rabimo, se bo uradno preiskalo, koliko žita in moke je na razpolaganje pri nas. Na podlagi teh poizvedb bo potem izdana prepoved, premeščati to blago brez oblastvenega dovoljenja. Tako bo omogočeno, da se bo potom rekviriranja mestom, občinam in okrajem preskrbela moka. Dovoz iz Ogrske bo tako urejen, da bo ogrska vlada dajala dunajski vladi, kar bo mogla dati. Poroča se tudi, da sta tako dunajsko, kakor budimpeštansko ministrstvo prepričani, da se bo dalo izhajati z žitom in z moko do prihodnje žetve s tem, kar je v državi na splošno razpolaganje.

Koliko poje del armade? Neki švicarski list prinaša natančno statistiko stroškov, ki jih ima vsak dan del francoske armade. Dopisnik tega lista se je mudil nekaj dni na postaji, skozi katero je moral iti vsak dan živež za 300.000 francoskih vojakov. Vsak dan pride na to postajo šest velikih vlakov, ki so obloženi z drvami, kavo, mesom, kruhom, vinom, sladkorjem, sočivjem in sploh z vsem, kar potrebuje armada. 300.000 vojakov poje vsak dan 1200 glav živine, od teh je 600 volov. Vojska pokuri na dan 41.000 kg drv. En sam vlak pelje s seboj 270.000 hlebov črnega kruha. Vrh tega ima s seboj še 37 centov sardin in istotako sira. Vsak vojak ima pravico, da dobi na dan poleg običajne hrane še 15 gramov tobaka, četrta litra vina in šestnajstinko žganja.

Matí ob umirajočem sinu. V ljubljanski rezervni bolnišnici v obrtni šoli je ležal na smrt bolan vojak Krebel iz Poreča v Istri. Bolniška strežnica Ana bi bila rada njegove domače obvestila o njegovem nevarnem stanju, a bolnik že ni več mogel dati nobenih podatkov glede naslova. Strežnica se je zato obrnila naravnost na poreškega škofa dr. Pederzolija. In res je blagi vladika, takoj po prejemu pisma, t. j. pozno po noči osebno hitel iskati vojakovo mater, vdovo Marijo Krebel. Dal ji je potrebna sredstva in preskrbel brezplačno vožnjo po železnici. Tako je uboga mati dospela k sinu dve uri pred njegovo smrtjo; umrl je dne 30. januarja ob 6. uri zjutraj ter imel naslednji dan zelo lep pogreb z vojaško godbo in drugimi vojaškimi častmi.

Maribor. Poročil se je dne 7. t. m. e. in kr. major v p. Leopold Turič z gospodično Marijo Grušovnik.

Celje. Očvetniški koncipient dr. Anton Pučnik v Celju se je poročil z gospico Anico Kramer, trgovčovo hčerko v Trbovljah.

* **Dobrova pri Ormožu.** Tukaj se je poročil kmečki sin, vrli Slovenec in član katoliških društev v Ormožu, Ludovik Hodžar s kmečko hčerko Liziko Kociper na Dobrovi. Na tej gostiji se je nabralo 15 K za avstr. „Rudeči križ“. Mlademu paru želimo obilo sreče!

* **Petkova „Straža“** bo prinesla seznam padlih, ranjenih in ujetih vojakov naših domačih polkov. „Straža“ stane na leto 10 K, pol leta 5 K, četrta leta

2.50 in se naroči pod naslovom: Upravništvo „Straža“, Maribor.

Zadnja poročila, došla v pondeljek, 15. febr.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo,

Dunaj, 14. februarja.

Avstrijski generalni štab uradno poroča:

Del avstrijske bojne črte v ozemlju Dukle, katerega so dosedaj Rusi hučo napadali, je začel sam napadati Ruse in je pregnal sovražnika in sicer sibirskete čete, iz dveh obvladujočih višin ter z naskokom zavzel nek kraj pri Visközu.

Istotako je bil uspešen napad zavezniških (avstrijsko-nemških) čet v ozemlju srednjih gozdnatih Karpatov. Tudi tukaj je bila sovražniku iztrgana neka višina, za katero so se vršili vroči boji.

V večerajšnjih bojih je bilo zopet 970 Rusov ujetih.

V južno-izhodni Galiciji in v Bukovini zmagnosni boji. Sovražnik, ki se je nahajal južno-zahodno od mesta Nadworna, ga ga brani, je bil vržen nazaj in višine severno od Delatyn so bile zavzete, pri čemur je bilo ujetih veliko Rusov.

Uradno nemško poročilo.

Izhodno bojišče.

Berolin, 14. februarja.

Iz velikega vojnega stana se poroča:

Ob izhodno-pruski meji in onstran meje napredujejo nemška vojna podvzeta, kakor se je pričakovalo.

Na Poljskem na desni strani reke Visle so napredovale nemške čete v smeri proti Racienu.

Na Poljskem na levi strani reke Visle nobene spremembe.

Zahodno bojišče.

Severno od Pont a Moussona so iztrgale nemške čete Francozom vas Norrey ig višino štev. 365, ki se nahaja na zahodni strani tega kraja. Ujeta sta bila 2 častnika in 151 mož.

V Vogezih so nemške čete z naskokom zavzele kraja Hilsen in Obersengern. Ujetih je bilo 135 Francozov.

Opomnica Združenih držav Nemčiji.

Berolinski zastopnik ameriških Združenih držav James W. Gerard je dne 13. februarja izročil nemškemu zunanjemu uradu v Berlinu opomnico svoje vlade Nemčiji. Glavne točke ameriškega opomina so: Ker je nemški admiralni štab dne 4. februarja proglasil Severno morje, morsko ožino med Francosko in Anglijo ter Irsko morje kot vojno torišče in napovedal, da bo počenši z 18. februarjem uničil s podmorskimi čolni vsako angleško ladjo, je nastala z ozirom na to, ker Angleži baje izrabljajo zastave nevtralnih držav, tudi za nevtralne dežele in njihove ladje velika nevarnost. Na to se nemška vlada opozarja. Nemci imajo na morju pravico, da preiščejo na morju nevtralne ladje, ali ne vozijo prepovedano bla-

go, ne pa da jih kar napadejo ali celo uničijo. Sum, da sovražne ladje po krivici plovejo pod nevtralno zastavo, še ne daje pravice za dvom, ali niso take morda vse ladje, ki vozijo po določenem torišču. Pravico preiskave imajo toraj Nemci, druge pravice pa ne. Obenem vlada Združenih držav opominja nemško vlado, naj dobro premisli, kakšne posledice bi nastale za razmerje med Združenimi državami in Nemčijo, če bi nemške pomorske vojne sile, izvršujoč napoved in grožnjo nemškega admiralnega štaba, kakšno trgovsko ladjo Združenih držav uničile in povzročile smrt le enega ameriškega državljanca. Če bi se zgodilo kaj takega, bi vlada Združenih držav, kar bo pač razumela tudi nemška vlada, bila prisiljena, da za take čine nemških pomorskih oblasti stori strogo odgovorno nemško vlado in podvzame vse korake, ki so potrebni za obrambo ameriškega življenja in imetka na morju.

Združene države opominjajo tudi Anglijo.

Kakor Nemčiji so Združene države poslale tudi Angliji opomnico, v kateri svari ameriška vlada angleško pred politikom, ki splošno izrablja zastave nevtralnih držav na lastne ladje. Takša politika po mednarodnem pravu ni dovoljena ter zelo ogroža nevtralne trgovske ladje, ki plujejo po proglašnem vojnem torišču. Ameriška vlada izjavlja, da je v velikih skrbeh, če bodo angleške ladje izrabljale ameriško zastavo; v tem slučaju bi angleška vlada v nekem oziru tudi bila odgovorna za izgubo življenja in premoženja ameriških državljanov.

Italija proti Turčiji?

Atene, 13. februarja.

Turki pod vodstvom nemških častnikov utrjujejo maloazijsko obal pred otokoma Chios in Mitylene v Egejskem morju. Italijani pa zidajo utrdbe na otoku Rhodos, kjer imajo zbranih tudi večje število vojaških čet.

Trosporazum išče denar.

Petrograđ, 14. februarja.

Petrograđski list „Ruskoje Slowo“ piše, da je najel trosporazum (Anglija, Francija in Rusija) skupno vojno posojilo 800 milijonov funtov šterlingov. (V našem denarju 19 milijard kron.)

* Dve potrebni knjigi za sedanjí čas. Tiskarna sv. Cirila v Mariboru ima za sedanjí resen čas v zalogi dve važni knjigi. Prva je molitvenik „Marija Zalostna mati“, posvečena čiščenju Matere božje sedem žalosti. Molitvenik je kot nalašč za sv. postni čas, ki se približuje. Knjižica stane z zlato obrezo 2 K, z rudečo obrezo 1.50 K. Po pošti 10 vinarjev več. Druga knjižica, katero toplo priporočamo, je: „Sv. Križev pot za vojni čas in druge primerne molitve.“ To je jako primerna knjižica za sedanje resne čase, ko Bog tepe in skuša ljudstva s strahovito šibo svetovne vojske. V novi knjižici najdeš na 22 straneh krasne molitvice. Na prvem mestu je sv. Križev pot za vojni čas. Na to sledijo razne primerne molitve, n. pr. za cesarja, za domovino, za vojskovodje, za stanoovitost, za zaupanje v božjo pomoč, k sv. Mihaelu, za vojake na bojišču, za ranjene in umirajoče, za sina v vojski, za ljubege očeta na bojišču, molitve v prid vojakom, ki so obdarjene z odpustki, molitev za mir itd. Knjižica se dobi v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Stane pa 100 komadov skupaj s poštnino vred 7.50 K; 50 komadov skupaj s poštnino vred 4 K; 25 komadov 2 K; 10 komadov s poštnino vred 90 vinarjev. Manj kakor po 10 komadov se po pošti sploh ne bo poslalo, ker so stroški preveliki. Ker je svota malenkostna in se ne izplača pisati računov in denarjev posebej pošiljati, zato se naj denar pošlje naprej in sicer v poštnih znamkah v pismu.

Zahvala

Za mnoge dokaze prisrčnega sožalja povodom smrti naše ljube, blage matere, tašče in babice gospe

Viljelmine Berdajs roj. Skribe
trgovčeve vdove

kakor tudi za krasne, na njeno rakev položene vence in za častno, mnogo udeležbo pri pogrebu, nam je mila dolžnost, izraziti vsem velecenjenim prijateljem in znancem svojo najtoplejšo zahvalo.

Maribor, 12. svečana 1915.

Rodbina Berdajs in dr. Bezjak.

Naš zvesti brat, svak in stric

Dr. Janko Sernec

c. kr. nadzdravnik 29. črnovoja. polka in zdravnik v Celju

je umrl 42 let star v Čačaku v Srbiji dne 6. prosinca 1915 kot žrtev dolžnosti in poklica.

Sv. maši zadušnici se mu odeta čitali v Mariboru v četrtek, dne 18. februarja v stolnici ob 10. uri, v Celju v petek, 19. februarja v farni cerkvi ob pol 9. uri.

V Mariboru, svečana 1915.

Potrte obitelji:

Sernec, Koprivnik, dr. Rudolf.